

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1488 /2022
27.08.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Зорана Бајић из ..., против туженог АД „Инвеј“ Земун са седиштем у Београду (Земун), ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3014/21 од 31.01.2022. године, у седници одржаној 27.08.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3014/21 од 31.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П1 138/20 од 09.07.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован захтев којим је тражено да се поништи као незаконито решење а.д. „Сунце“ Сомбор, са седиштем у Сомбору о отказу уговора о раду тужиоцу АА из ... које је донето 09.12.2019. године, обавезе тужени а.д. „Сунце“ Сомбор, са седиштем у Сомбору, да тужиоца врати на рад у року од осам дана од достављања писаног отправака пресуде, обавезе тужени а.д. „Сунце“ Сомбор, са седиштем у Сомбору, да тужиоцу достави писано обавештење о преношењу уговора о раду број ... од 01.12.2014. године са свим припадајућим анексима на д.о.о „Бимал Сунце“ д.о.о. Сомбор, као послодавца следбеника, у складу са одредбом члана 149. Закона о раду, да се обавезе тужени а.д. „Сунце“ Сомбор, да тужиоцу накнади трошкове поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 113.050,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3014/21 од 31.01.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде, тужилац је изјавио ревизију, побијајући је због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...10/23), Врховни суд је оценио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према чињеничном утврђењу нижестепених судова, тужилац има завршен трећи степен стручне спреме и био је у радном односу код АД “Сунце“ Сомбор, на неодређено време на пословима ... у оквиру Сектора ... у погону ... . Једном годишње обављан је лекарски преглед, па и 23.09.2019.године на основу кога је дата оцена да је здравствено способан да обавља наведене послове, уз корекцију вида, ограничење за подизање и ношење предмета тежих од пет килограма, дугатрајан рад у принудном положају, сменски и теренски рад. У циљу повећања продуктивности, послодавац тужиоца је у складу са одлуком да пронађе стратешког партнера са којим би наставио процес напретка производње, са инвеститором д.о.о „Бимал Инвест“ Београд, закључио уговор којим се обавезао да том друштву прода 77% удела у привредном друштву „Ново сунце“ д.о.о Сомбор, чији је једини власник „Сунце“ д.о.о. Сомбор, уз обавезу овог друштва да пре купопродаје удела у основни капитал друштва „Ново сунце“ унесе све непокретне и покретне ствари „Технологију – машинско технолошку опрему“, који су у власништву послодавца као и сва права интелектуалне својине чији је тренутни носач био послодавац тужиоца, све дозволе за производњу и продају уља и масти које су издате послодавцу. Дана 29.08.2019. године, између „Бимал Инвест“ д.о.о као купца, „Бимал Традинг“ д.о.о и „Бимал“ д.д Брчко, дистрикт БиХ, „Сунце“ доо Сомбор као продавца, „Новог сунца“ д.о.о Сомбор и „Инвеј“ а.д. Београд – Земун, закључен је оквирни уговор о купопродаји удела у коме је утврђена намера купца да стекне удео који се продаје, тако што ће кроз поступак повећања основног капитала продавац уписати и унети релевантну имовину у друштво „Ново сунце“, да купац намерава да купи 77% удела у циљном друштву од продавца, те да по стицању удела који се продаје управља циљним друштвом „Ново сунце“, ради обављања релевантне делатности. Предвиђено је да сви прилози у оквирном уговору чине његов саставни део, између осталог и прилог број 14, ХР списак запослених у друштву „Ново Сунце“, који је сачинио д.о.о „Бимал Инвест“ а за које, као будући власник д.о.о „Ново сунце“ сматра да су потребни и довољни за вршење делатности и који ће бити преузети од стране друштва „Ново сунце“. Сви радници, њих 139, који су се налазили на списку раскинули су радни однос са доо „Сунце“, било једностраним отказом од стране запосленог или споразумним раскидом радног односа и засновали радни однос са „Новим сунцем“. Они који су остали у доо „Сунце“, као што је и тужилац, проглашени су технолошким вишком. Купац д.о.о „Бимал Инвест“ је у складу са планираним производним капацитетима и организацијом рада сачинио систематизацију потребних радних места и броја извршилаца на сваком радном месту.

У складу са својим уговорним обавезама послодавац тужиоца, доо „Сунце“ је, вршећи функцију скупштине „Новог сунца“, дана 09.10.2019. године, донео одлуку о повећању основног капитала на основу које је повећан неновчан део основног капитала доо „Ново сунце“, који се састоји од права својине на детаљно описаном земљишту, објектима и жиговима, па је пренео власништво на тој имовини привредног друштва „Ново сунце“, уз предају у државину, што је констатовано записником о примопредаји опреме од 14.10.2019. године. Укупан износ основног капитала друштва након повећања састојао се од уписаног и уплаћеног и новчаног дела основног капитала у износу од 100,00 динара и уписаног и унетог новчаног дела основног капитала у износу од 2.543.230.389,23 динара, што представља 100% удела у основном капиталу друштва у власништву привредног друштва „Сунце“, доо Сомбор.

Поред имовине која је пренета на друштво „Ново сунце“, д.о.о. „Сунце“ је и даље остао власник непокретности – пословног простора у Сомбору, која није неопходна за вршење делатности производње и продаје уља и масти, већ служи искључиво за издавање у закуп трећим лицима, а одлуком од 09.10. 2019.године, вршећи функцију скупштине д.о.о „Ново сунце“ је повећао неновчани удео д.о.о. „Ново сунце“ на 2.533.230.389,23 динара.

Законски заступници друштва „Бимал Инвест“ и доо „Сунце“ су 19.12.2019. године, склопили уговор о оснивању друштва са ограниченом одговорношћу којим је, између осталог, уређено пословно име и седиште друштва, претежна делатност – производња уља и масти, укупан износ основног капитала друштва од 2.533.230.489,23 динара, са уписаним и уплаћеним новчаним улогом који износи 100,00 динара чланова друштва и то „Бимал Инвест“ д.о.о Београд, Нови Београд, са уписаним уплаћеним новчаним улогом који износи 77,00 динара и са уписаним и унетим неновчаним улогом који износи 1.950.587.397,71 динар а што износи 77% удела у укупном капиталу друштва (већински члан) и „Сунце“ д.о.о Сомбор, са уписаним уплаћеним новчаним улогом који износи 23,00 динара и уписаним и унетим неновчаним улогом који износи 582.642.989,52 динара, што износи 23% удела у укупном капиталу друштва (мањински члан).

Према подацима са интернет странице Агенције за привредне регистре РС од 08.01.2020. године, донето је решење којим се усваја регистрациона пријава и у регистар привредних субјеката уписују промене података код привредног друштва „Ново сунце“ доо Сомбор, тако што се брише пословно име „Ново сунце“ доо Сомбор и уписује „Бимал Сунце“ доо Сомбор.

Решењем АПР од 29.12.2020. године, усвојена је регистрациона пријава брисања, услед статусне промене припајања, па је из регистра привредних субјеката брисано друштво д.о.о. „Сунце“ Сомбор, Фабрика уља и биљних масти д.о.о Београд и уписана статусна промена припајања привредног друштва а.д. „Инвеј Београд – Земун“, као друштва стицаоца и његовог потпуно зависног друштва „Сунце“ доо Београд – Земун, које престаје припајањем услед чега се брише из регистра привредних субјеката.

Како је сву своју имовину која је служила за обављање претежне делатности пренео на друштво д.о.о „Ново сунце“, чији је једини оснивач, то је

код д.о.о „Сунце“ дошло до прекида производње и продаје уља и масти и престанка потребе за радом свих запослених који нису имали прилику да пређу у д.о.о „Ново Сунце“, па је д.о.о. „Сунце“ 31.10.2019. године донео и на својој огласној табли објавио Одлуку о стављању ван снаге Правилника о организацији и систематизацији радних места од 28.12.2018. године, са свим изменама и допунама, којом су укинута сва постојећа радна места. Одлука је ступила на снагу осмог дана од дана објављивања исте на огласној табли, односно 08.11.2019. године. Послове послодавца у вези са давањем у закуп непокретности у Сомбору наставио је да води директор који је у регистру привредних друштава код АПР регистрован као законски заступник послодавца. Након ступања на снагу наведене одлуке отпочет је поступак решавања вишка запослених у складу са Законом о раду.

Од дана ступања на снагу Одлуке, укупан број запослених на неодређено време који представљају вишак запослених за чијим радом је престала потреба услед организационих промена код послодавца тужиоца је био 16, међу којима је и тужилац. Број запослених који представљају вишак, њихова квалификациона структура, године старости и стаж осигурања, послови које обављају код послодавца на дан 08.11.2019. године, дати су предлогу програма за решавање вишка запослених од 13.11.2019. године, који је истог дана тужени доставио Синдикату д.о.о „Сунце независност“ и самосталном синдикату друштва „Сунце“, као репрезентативним синдикатим, ради давања мишљења, као и Националној служби запошљавања, ради давања предлога мера у циљу да се спречи и на најмању меру сведе број отказа о раду, односно безбедне мере за ново запошљавање вишка запослених. У предлогу програма, између осталог, наводи се да је престала потребе за радом запослених, да је укупан број запослених код послодавца на дан 13.11.2019. године 17, од којих је у радном односу на неодређено време било запослено 16, који су вишак и један запослени на одређено време коме је истекао радни однос и престао је са радом, послови који су обављали код послодавца на дан 08.11.2019. године. Иако није дошло до смањења броја извршилаца на појединим радним местима код послодавца, већ је престала потреба за радом свих запослених, у поступку утврђивања вишка запослених, послодавац је из предострожности одредио критеријуме за утврђење вишка запослених, али их није применио јер су сви запослени оглашени технолошким вишком. Послодавац није био у могућности да предузме мере за запошљавање вишка запослених у смислу члана 155. став 1. тачка 5. Закона о раду, односно није био у могућност да запосленима који су вишак обезбеди премештај на друге послове код послодавца, рад код другог послодавца, преквалификацију или доквалификацију нити рад са непуним радним временом, не краћим од половине радног времена, с обзиром на то да код послодавца не постоје упражњена радна места, јер је престао са обављањем свих послова у вези са производњом и продајом уља. Предлогом програма предвиђено је да ће послодавац отказати уговоре о раду у складу са чланом 179. став 5. тачка 1. Закона о раду, запосленима који су утврђени као вишак запослених и којима се сходно одредбама члана 7. Програма не могу обезбедити мере за запошљавање најкасније у року од три дана од дана ступања на снагу програма. Национална служба за запошљавање – Филијала Сомбор је 27.11.2019. године, доставила туженом мишљење о предлогу програма решавања вишка запослених и обавестила га да не постоји заинтересованост послодавца за наведеним занимањима. Дана 29.11.2019. године, на огласној табли је објављено обавештење о предложеним мерама и

мишљењима НСЗ. Синдикат „Независност“ је 28.11.2019. године, доставио туженој мишљење у коме је изразио своје генерално неслагање са споровођењем поступка решавања вишка запослених, али без изношења конкретних примедби. Самостални синдикат је 29.11.2009. године доставио мишљење да нема примедбе на садржину предлога програма и да је сагласан са његовим спровођењем. Дана 29.11.2019. године, послодавац је у складу са чланом 156. став 3. Закона о раду, обавестио Националну службу за запошљавање и оба синдиката о свом ставу, достављеним мишљењима и након разматрања предлога мера, донео је и објавио на огласној табли Програм решавања вишка запослених којима су утврђени запослени који представљају вишак запослених услед спроведених организационих промена код послодаваца, а који је ступио на снагу 07.12.2019. године.

Тужилац је решењем послодавца Фабрика „Сунце“ д.о.о. Сомбор од 31.10.2019. године упућен на плаћено одсуство у периоду од 03.11.2019. године до коначног решавања његовог радно правног статуса а најдуже 45 дана, а потом му је решењем од 09.12.2019. године отказан уговор о раду број .. који је закључен 01.12.2014. године на неодређено време, са свим припадајућим анексима, због престанка потребе за његовим радом, услед организационих промена код послодавца до којих је дошло због доношења Одлуке о стављању ван снаге Правилника о организацији и систематизацији послова од 31.10.2019. године, па је утврђено да тужиоцу престаје радни однос закључно са 10.12.2019. године, с тим што је у складу са чланом 158. Закона о раду тужиоцу пре отказа уговора о раду исплаћена отпремнина у износу од 593.731,95 динара. Свим запосленима код послодавца чија су радна места укинута наведеном одлуком, а којима радни однос није престао по неком другом основу, отказани су уговори о раду као технолошком вишку.

На основу овако утврђених чињеница, нижестепени судови су, с позивом на члан 179. став 5. тачка 1. Закона о раду, закључили да у ситуацији када је послодавац тужиоца сву своју имовину која је служила за обављање његове претежне делатности пренео на привредно друштво „Ново сунце“ и престао да обавља своју основну делатност, укинуо сва радна места и Одлуком од 31.10.2019. године ставио ван снаге Правилник о систематизацији, спровео поступак за решавање вишка запослених у складу са одредбама Закона о раду а тужиоцу 09.12.2019. године отказао уговор о раду због престанка потребе за његовим радом уз исплаћивање отпремнине, да је у свему поступио у складу са одредбама Закона о раду.

По оцени нижестепених судова, тужиоцу је престао радни однос као технолошком вишку због организационих промена код послодавца, оцењујући као неосноване тврдње тужиоца да је „Инвеј“ доо Београд – Земун, који је означен као тужени, правни следбеник његовог послодавца, јер је након отказивања уговора о раду тужиоцу, доо „Сунце“ наставило да постоји као привредно друштво још дуже од годину дана, па је брисан из регистра привредних субјеката тек решењем АПР од 29.12.2020. године на основу статусне промене припајања, из чега произлази да тужиоцу није отказан уговор о раду услед статусне промене припајања, нити се ради о статусној промени послодавца са обавезама у смислу члана 147. Закона о раду. Према садржини оквирног уговора о купопродаји удела, послодавац тужиоца је своја средства пренео на

друго привредно друштво које је основао, након чега је престао са обављањем свих послова у вези са производњом уља и масти, па су укинута сва радна места предвиђена Правилником о систематизацији. Околност што су поједини запослени закључили уговор о раду са новооснованим друштвом, не утиче на законитост побијаног решења, будући да су ти запослени који су претходно радили код послодавца тужиоца закључили нове уговоре о раду након што су прекинули радни однос код претходног послодавца, односно послодавца тужиоца и засновали радни однос код новог послодавца, што не представља преузимање запослених у смислу члана 147. Закона о раду.

Имајући у виду све наведено, и по оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно закључили, с обзиром да је тужилац радио на пословима за чијим обављањем је престала потреба да је тужилац утврђен као вишак запослених да послодавац није био у могућности да обезбеди мере за запошљавање прописане чланом 155. став 1. тачка 5. Закона о раду, да су настали оправдани разлози да се тужиоцу откаже уговор о раду, без обзира што је привредно друштво д.о.о „Ново сунце“ а потом и д.о.о „Бимал Инвест“ извршило запошљавање одређеног броја запослених људи који су радили код послодавца тужиоца, из разлога што ова друштва, приликом преузимања имовине и техничке опреме нису била у обавези да преузму све уговоре о раду од привредног друштва „Сунце“, јер је право привредног друштва као самосталног послодавца да изврши избор запослених са којима ће засновати радни однос, као што је то и учињено, док тужени а.д. „Инвеј“ у време доношења спорног решења није послодавац следбеник, јер је послодавац тужиоца наставио да постоји као привредно друштво још више од годину дана након што је тужиоцу отказан уговор о раду у ком периоду није запослио нове запослене, нити закључио уговор о раду са запосленима на пословима које је тада обављао тужилац.

По оцени Врховног суда, правилно су нижестепени судови оценили да се у конкретном случају не ради о злоупотреби права и симулирању правног посла да би се избегла примена одредби Закона о раду које налажу дужност преузимања свих запослених и њихових уговора о раду са послодавца претходника на послодавца следбеника, због тога што је у конкретном случају утврђено да се не ради о статусној промени на основу које би се д.о.о. „Ново Сунце“, у време доношења оспореног решења могао сматрати послодавцем следбеником са свим обавезама које Закон о раду налаже у случају преузимања уговора о раду код послодавца следбеника.

Наиме, Законом о привредним друштвима (Службени гласник РС 36/ 11, 99/1183/14, 5/2015, 44/1895/18), чланом 483 став 1. прописано је да се статусном променом друштво преносилац реорганизује тако што на друштво стицаоца преноси имовину и обавезе, док његови чланови у том друштву стичу уделе, одредбама чланова 485 до 489. прописано да су статусне промене припајање, спајање, подела и издвајање, а да је у конкретном случају д.о.о. „Сунце“ основало, као једини оснивач д.о.о. „Ново сунце“, тако да није било статусне промене припајања, поделе, раздвајања ни издвајања, нису се стекли услови за примену члана 505. став 1. тачка 6. истог закона којим је прописано да запослени у друштву преносиоцу који су уговором о статусној промени, односно планом поделе, распоређени у друштво стицаоца настављају да раде у том друштву у складу са прописима о раду, а са тим у вези ни за примену члана 147. Закона о

раду да у случају статусне промене односно промене послодавца, у складу са законом, послодавац следбеник преузима од послодавца предходника, општи акт и све уговоре о раду који важе на дан промене послодавца и члана 149 истог закона на који се тужилац позива, док статусне промене које су настале након престанка уговора о раду тужиоца код д.о.о. “Сунце“, не утичу на његова права као бившег запосленог, како то правилно закључују нижестепени судови, а тиме ни на правилност одлуке. Статусне промене код послодавца тужиоца наступиле су након доношења спорног решења о отказу уговора о раду.

Из горе наведених разлога одлучено је изреком ове пресуде применом члана 414.став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић